

เอลียาห์ - หมายเลขสิบ

Jeff Pippenger

2023-10-13

1856

ขบวนการมิลเลอไรต์ได้รับการนำเสนอไว้ในอิสยาห์บทที่เจ็ดโดยคำพยากรณ์หกสิบห้าปี ซึ่งเริ่มต้นในปี 742 BC หกสิบห้าปีนั้นที่สร้างขึ้นในประวัติศาสตร์ของอิสยาห์ เป็นภาพแทนของหกสิบห้าปีตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1863 อัลฟาและโอเมกาจะทรงสำแดงจุดจบควบคู่กับจุดเริ่มต้นเสมอ

คำพยากรณ์หกสิบห้าปีระบุถึงคำสาปแห่งเจ็ดกาลเวลาที่มีต่ออาณาจักรเหนือและอาณาจักรใต้ของอิสราเอล เจ็ดกาลเวลาแรกที่มีต่ออาณาจักรเหนือเริ่มต้นในปี 723 BC

สิบเก้าปีหลังจากที่อิสยาห์ได้เสนอคำพยากรณ์นั้นต่อกษัตริย์อาหัส

เจ็ดกาลเวลาสุดท้ายที่มีต่ออาณาจักรใต้เริ่มต้นเมื่อสิ้นสุดหกสิบห้าปีในปี 677 BC

คำสาปประการแรกแห่งเจ็ดกาลเวลาที่มีต่อเอฟราอิมสิ้นสุดลงในปี 1798 ซึ่งเป็นเวลาแห่งอวสาน

เมื่อภาพนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลในดาเนียลบทที่แปดและเก้าถูกเปิดผนึกออก ในเชิงพยากรณ์

เหตุการณ์นั้นเป็นห้วงการมาถึงของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และเป็นจุดเริ่มต้นเชิงพยากรณ์ของขบวนการมิลเลอไรต์

คำสาปประการสุดท้ายแห่งเจ็ดกาลเวลาที่มีต่อยูดาห์สิ้นสุดลงในปี 1844

ซึ่งเป็นการมาถึงของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม สิบเก้าปีต่อมา ในปี 1863

หกสิบห้าปีซึ่งเป็นภาพแทนในตอนต้นของคำพยากรณ์นั้นได้บ่งชี้ถึงการสิ้นสุดของขบวนการมิลเลอไรต์

และการเริ่มต้นของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย เจ็ดปีก่อนปี 1863 คือในปี 1856 เจมส์

ไวท์เริ่มชี้ให้เห็นว่าขบวนการมิลเลอไรต์ได้ยุติการเป็นคริสตจักรแห่งฟีลาเดลเฟีย

และได้กลายเป็นคริสตจักรแห่งเลาตีเซีย หลานชายของเขา เมื่อเขียนชีวประวัติของเอลเลน ไวท์

ได้เขียนถึงประวัติศาสตร์ของปี 1856 และข่าวสารแห่งเลาตีเซีย

“ข่าวสารถึงคริสตจักรเลาตีเซีย”

“คริสเตียนแอดเวนติสต์ผู้ถือรักษาวันสะบาโตได้ยึดถือจุดยืนว่า

ข่าวสารถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 2 และ 3

เป็นภาพสะท้อนประสบการณ์ของคริสตจักรคริสเตียนตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา พวกเขาสรุปว่า

ข่าวสารถึงคริสตจักรเลาตีเซียนั้นใช้กับผู้ที่บัดนี้พวกเขาเรียกว่าแอดเวนติสต์แต่เพียงนาม

คือผู้ที่มิได้รับวันสะบาโตวันที่เจ็ด ในบทบรรณาธิการสั้น ๆ ใน Review ฉบับวันที่ 9 ตุลาคม James White ได้หยิบยกคำถามบางประการที่กระตุ้นให้ขบคิด โดยเริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า:”

“คำถามนี้กำลังเริ่มถูกหยิบยกขึ้นมาอีกครั้งว่า ‘ยามเอ๋ย กลางคืนเป็นอย่างไบบ้าง?’

ขณะนี้มิที่ว่างสำหรับคำถามเพียงไม่กี่ข้อ

ซึ่งถามขึ้นเพื่อถึงความสนใจไปยังหัวข้อที่คำถามเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับ

เราไว้วางใจว่าอีกไม่นานจะมีการให้คำตอบอย่างครบถ้วน—Review and Herald, Oct. 9, 1856.

“ในบรรดาคำถามสิบเอ็ดข้อที่เขากล่าวขึ้น ข้อที่หกคือข้อที่พุ่งตรงไปยังชาวเลาตีเซีย”

“6. สภาพของชาวเลาตีเซีย (อันๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน) มิได้เป็นภาพประกอบอย่างเหมาะสมของสภาพแห่งหมู่ชนผู้ที่ปฏิญาณตนว่าถือชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สามดอกหรือ?—Ibid.

“คำถามสุดท้ายเผยให้เห็นประเด็นนี้อย่างชัดเจน:

“11. หากนี่เป็นสภาพของเราในฐานะชนชาติหนึ่งแล้ว เราจะมีเหตุอันแท้จริงใดหรือที่หวังในความโปรดปรานของพระเจ้า เว้นแต่เราจะใส่ใจต่อ ‘คำปรึกษา’ ของพยานสัตย์จริง? เราแนะนำท่านให้ซื้อทองคำที่ผ่านการลองด้วยไฟจากเรา เพื่อท่านจะมั่งมี; และซื้อเสื้อผ้าสีขาว เพื่อท่านจะได้สวมใส่ และเพื่อมิให้ความอัปยศแห่งความเปลี่ยนแปลงของท่านปรากฏ; และจงเอายาทาตามาซโลมตาของท่าน เพื่อท่านจะได้มองเห็น เราตักเตือนและตีสอนทุกคนที่เรารัก เหตุฉะนั้นจงมีใจร้อนรน และกลับใจใหม่ ดุเถิด เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะอยู่ ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะร่วมกับเรา ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะประทานให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา ดังที่เราเองก็มีชัยชนะและได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์ วิวรรณ์ 3:18–21.—แหล่งเดิม”

“เห็นได้ชัดว่า ความจริงของเรื่องนั้นเพิ่งเริ่มฉายแสงขึ้นในความคิดของ James White ฉบับถัดไปของ Review ได้นำเสนอบทความว่าด้วยคริสตจักรทั้งเจ็ดเป็นเนื้อหาวิพากษ์วิจารณ์ ภายใต้ชื่อนั้น ในถ้อยคำเปิดของเขา เขาประกาศว่า:

“เราจำเป็นต้องเห็นพ้องกับผู้อธิบายพระคัมภีร์สมัยใหม่บางท่านว่า คริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ควรเข้าใจว่าเป็นตัวแทนของสภาพทั้งเจ็ดของคริสตจักรคริสเตียน ในช่วงเวลาเจ็ดช่วง ครอบคลุมขอบเขตของยุคคริสเตียนทั้งหมด.—Ibid., Oct. 16, 1856.

“แล้วเขาจึงยกคำพยากรณ์ขึ้นกล่าว โดยกล่าวถึงคริสตจักรแต่ละแห่งแยกกัน เมื่อมาถึงแห่งที่เจ็ด คือคริสตจักรเลาตีเซีย เขาประกาศว่า:

“คำพรรณนาอันน่าเศร้าของคริสตจักรนี้ช่างทำให้เราผู้เป็นประชากรของพระเจ้าท้อใจลงเพียงใด และคำพรรณนาอันน่าสะพรึงกลัวนี้มิใช่ภาพที่สมบูรณ์ที่สุดของสภาพปัจจุบันของเราหรือ? ใช่แล้ว และยอมไม่เป็นที่ประหลาดอันใดเลยที่จะพยายามหลีกเลี่ยงอำนาจแห่งคำพยากรณ์อันเทหะลุนีที่มีต่อคริสตจักรแห่งเลาตีเซีย ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเราให้ยอมรับคำพยากรณ์นั้น และได้รับประโยชน์จากคำพยากรณ์นั้นด้วย.—Ibid.

“หลังจากที่เขาคูทศพบความสองคอกลมนี้ให้แก่คริสตจักรเลาตีเซียแล้ว ถ้อยคำปิดท้ายของเขาก็เป็นคำวิงวอนอย่างหนักแน่นว่า:

“พี่น้องที่รัก เราจำเป็นต้องมีชัยเหนือโลก เนื้อหนัง และมาร มิฉะนั้นเราจะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า.... จงเริ่มต้นงานนี้เสียเดี๋ยวนี้ และด้วยความเชื่อจงยึดถือพระสัญญาอันทรงพระคุณซึ่งประทานแก่ชาวเลาตีเซียที่กลับใจ จงลุกขึ้นในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และให้ความสว่างของท่านฉายออกเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระนามอันทรงพระพรของพระองค์.—Ibid.

“การตอบสนองจากภาคสนามนั้นเร้าใจอย่างยิ่ง G. W. Holt เขียนจากรัฐโอไฮโอเมื่อวันที่ 20 ตุลาคมว่า:

“ใช่แล้ว ดิฉันเชื่อจริง ๆ ว่า พวกเราผู้ซึ่งอยู่ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม พร้อมด้วยพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู คือคริสตจักรที่ถ้อยคำนี้มุ่งกล่าวถึง; และเราไม่อาจเริ่มทูลขอทองคำที่ผ่านการลองแล้ว และเสื้อผ้าสีขาว และยาทาตา ได้เร็วเกินไป เพื่อเราจะได้มองเห็น.—Ibid., Nov. 6, 1856.

“จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีเสียงใหม่หนึ่งดังขึ้นในเรื่องนี้ คือเสียงของ Stephen N. Haskell แห่งพรินซ์ตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ ในฐานะแอดเวนติสต์ผู้ถือวันแรก เขาได้เริ่มเทศนาเมื่ออายุ 20 ปี; และบัดนี้ถือสามปีต่อมา เขาก็อยู่ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามแล้ว

ในฐานะผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้ หลังจากได้เห็นบทบรรณาธิการเบื้องต้นสั้น ๆ ของ White ที่เสนอประเด็นเรื่องคริสตจักรทั้งเจ็ด เขาจึงเลือกเขียนบทความขนาดยาวสำหรับ Review:"

"หัวข้อที่ได้กล่าวถึงนั้นเป็นสิ่งที่เราใส่ใจความสนใจของข้าพเจ้าอย่างยิ่งตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา... เป็นระยะเวลาพอสมควรแล้วที่ข้าพเจ้าได้ถูกนำไปเชื่อว่า ชาวสารถึงชาวเลาตีเซียนั้นเป็นของพวกเขา กล่าวคือ เป็นของบรรดาผู้ที่เชื่อในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นเหตุผลอันดี ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงสองประการ.—Ibid.

"เขาทำเช่นนั้น โดยอุทิศเนื้อที่สองคอลัมน์แก่ข้อสรุปของตน เมื่อเขาจบลง เขาประกาศว่า:

"ทฤษฎีเกี่ยวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น จะไม่มีวันเลย ไม่มีวันเลย ที่จะช่วยให้รอดได้ หากปราศจากสื่อสำหรับงานอภิเชษฐกรรม ซึ่งก็คือความชอบธรรมของธรรมิกชนทั้งหลาย เราจะต้องทำให้ความบริสุทธิ์ถึงพร้อมในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า.—Ibid.

"ขณะที่เจมส์ ไวต์ยังคงเขียนบทบรรณาธิการของเขาเกี่ยวกับข่าวสารถึงคริสตจักรเลาตีเซียต่อไปนั้น แนวคิดต่าง ๆ ที่ชาวแอ็ดเวนตีสผู้ถือวันสะบาโตกำลังอ่านอยู่ใน Review เวลานั้นเป็นสิ่งที่น่าตกใจ แต่เมื่อพิจารณาอย่างรอบคอบและด้วยการอธิษฐานแล้ว ก็เห็นได้ว่าจะสามารถนำมาใช้กับพวกเขาได้ จดหมายที่ส่งถึงบรรณาธิการแสดงให้เห็นถึงความเห็นพ้องโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง และบ่งชี้ว่าการฟื้นฟูกำลังดำเนินอยู่ การที่ข่าวสารอันเร้าใจนั้นมีได้เกิดจากความตื่นตัวที่ได้รับที่ยืนยันโดยบทความแรกใน Testimony No. 3 ซึ่งตีพิมพ์ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1857 มีชื่อว่า Be Zealous and Repent โดยเริ่มต้นว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าในนิมิตถึงบางสิ่งเกี่ยวกับคริสตจักรในสภาพอื่น ๆ เย็น ๆ ของมันในเวลานี้ ซึ่งข้าพเจ้าจะเล่าให้ท่านทั้งหลายฟัง"—1T, p. 141. ในที่นี้ เอลเลน ไวต์ได้นำเสนอสิ่งที่ได้ทรงสำแดงแก่เธอเกี่ยวกับการโจมตีของซาตานต่อคริสตจักรผ่านทางความเจริญรุ่งเรืองและทรัพย์สินฝ่ายโลก" Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 342–344.

ขบวนการมิลเลอไรต์ได้เริ่มต้นขึ้นในเชิงคำพยากรณ์ในฐานะคริสตจักรฟีลาเดลเฟีย และในปี 1856 ก็ได้กลายเป็นคริสตจักรเลาตีเซีย เจ็ดปีต่อมา ขบวนการนั้นสิ้นสุดลง และคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสได้เริ่มต้นขึ้นในฐานะคริสตจักรเลาตีเซีย และจะคงอยู่เช่นนั้นต่อไป จนกว่าจะถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้ออกมาจากคอกของคริสตจักรเลาตีเซีย ดังเช่นที่ขบวนการมิลเลอไรต์ได้ออกมาจากคอกของคริสตจักรชาร์ดิส ขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันมีลักษณะขนานกับขบวนการมิลเลอไรต์ โดยที่ขบวนการแรกได้เปลี่ยนจากฟีลาเดลเฟียเป็นเลาตีเซีย และขบวนการสุดท้ายเปลี่ยนจากเลาตีเซียเป็นฟีลาเดลเฟีย จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาตีเซียในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ได้รับการกำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะว่าเป็นปี 1856 ดังนั้น จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านนี้จึงต้องได้รับการกำหนดไว้เช่นกันในขบวนการสุดท้าย เพราะพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านนี้ได้รับการระบุไว้ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด โดยผู้เผยพระวจนะทั้งสองซึ่งถูกสังหารบนถนนทั้งหลาย।

และเมื่อเขาทั้งหลายได้เป็นพยานครบถ้วนแล้ว

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกจะกระทำสงครามต่อสู้เขาทั้งหลาย และจะมีชัยเหนือเขา และจะฆ่าเขาเสีย และศพของเขาจะนอนอยู่ที่ถนนแห่งมหานครนั้น ซึ่งในทางฝ่ายวิญญาณเรียกว่า โสโดม และอียิปต์ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงไว้ที่กางเขนด้วย วิวรณ์ 11:7, 8

ขบวนการสุดท้ายจะตาย แล้วจะยืนขึ้น และภายหลังจะถูกทำให้เป็นขึ้นมาอีกในฐานะธงสัญญาณ โดยการกระทำเช่นนั้น มันจะสอดคล้องกับเขาฝ่ายรีพับลิกัน เขาฝ่ายรีพับลิกันนั้นได้สร้างรูปเคารพแก่สัตรีร้าย และสัตรีร้ายที่มันสร้างรูปเคารพให้มันถูกกล่าวถึงในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด และสัตรีร้ายนั้นถูกระบุว่าเป็นศิระะที่ห้า ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตาย และซึ่งจะถูกทำให้เป็นขึ้นมาอีกในฐานะศิระะที่แปด มันจะถูกทำให้เป็นขึ้นมาอีกเป็นที่แปดซึ่งมาจากทั้งเจ็ด.

และสัตรีร้ายที่เคยมีอยู่แล้ว และเดี๋ยวนี้ไม่มีแล้วนั้น มันเองเป็นองค์ที่แปด และเป็นมาจากทั้งเจ็ด และมันก็มุ่งไปสู่ความพินาศ วิวรณ์ 17:11

เขาของพรรครีพับลิกันจะสร้างรูปจำลองของสัตรีร้ายนั้น ดังนั้นมันจึงจะถูกสังหารแล้วฟื้นคืนชีวิตอีกครั้ง เมื่อมันฟื้นคืนชีวิต มันจะเป็นศิระะที่แปดซึ่งมาจากบรรดาเจ็ดศิระะก่อนหน้านั้น เขาของโปรเตสแตนต์ขึ้นอยู่กับสัตรีร้ายจากแผ่นดินเดียวกันกับเขาของพรรครีพับลิกัน และจึงจำเป็นต้องมีพลวัตเชิงพยากรณ์แบบเดียวกัน การเปลี่ยนผ่านจากฟิลาเดลเฟียไปสู่เลาตีเซียในขบวนการมิลเลอไรต์เป็นภาพลวงหน้าของการเปลี่ยนผ่านจากเลาตีเซียไปสู่ฟิลาเดลเฟียในการเคลื่อนไหวครั้งสุดท้าย

เมื่อขบวนการสุดท้ายได้รับบาดเจ็บถึงตายในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ขบวนการนั้นก็สิ้นชีวิตลงในฐานะเลาตีเซีย เมื่อตั้งที่ได้ทรงสำแดงไว้ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ขบวนการนั้นได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ฟิลาเดลเฟีย ขบวนการนั้นก็จะเป็นตัวแทนคริสตจักรที่แปด ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น ความตายในปี 2020 นี้มีคู่ขนานกับเขาแห่งพรรครีพับลิกัน เพราะนับตั้งแต่เวลาสิ้นสุดในปี 1989 เป็นต้นมา ได้มีประธานาธิบดีมาแล้วหกคน ประธานาธิบดีคนที่หกได้รับบาดเจ็บถึงตาย ซึ่งจะได้รับการศึกษาให้หายในปี 2024 แล้วศิระะนั้นจะเป็นศิระะที่แปดของสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่เวลาสิ้นสุดในปี 1989 และจะเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น เขาทั้งสองเป็นลำดับที่หกซึ่งกลายเป็นลำดับที่แปด ความจริงข้อนี้เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งถูกเปิดเผยก่อนเวลาปิดประตูพระกรุณาเพียงเล็กน้อย

ด้วยเหตุนี้ จึงสำคัญยิ่งที่จะต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ซึ่งเป็นแบบอย่างของประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา ซิสเตอร์ไวท์ได้ยืนยันการประยุกต์ใช้เรื่องเลาโอตีเซียของเจมส์ ไวท์กับขบวนการในปี 1856 ดังนั้นจึงไม่ใช่การประยุกต์ใช้ที่ได้มาจากตรรกะของมนุษย์ เจ็ดปีก่อนที่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมจะเชื่อมโยงทางกฎหมายกับเขาแห่งพรรครีพับลิกัน คริสตจักรนี้ได้ถูกระบุโดยการดลใจแล้วว่าเป็นคริสตจักรแห่งเลาโอตีเซีย นี่หมายความว่าไม่เคยมีแม้แต่วันเดียวในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมที่คริสตจักรนี้เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากเปลือยเปล่า ยากจน ตาบอด นำเวทนา และนำสมเพช ความเป็นจริงเชิงพยากรณ์นี้ให้บริบทและความชอบธรรมในการตระหนักว่าบรรดาสิงนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ที่ทวีความรุนแรงขึ้นในเอเชียกลางที่แปด คือคนรุ่นทั้งสี่ของแอ๊ดเวนตีสม

เมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์จากโครงสร้างแห่งหกสิบห้าปีในอิสยาห์บทที่เจ็ด ฟังตระหนักว่าคำพยากรณ์เรื่องเจ็ดกาลเวลานั้นเป็นร่มเงาแห่งคำพยากรณ์ที่ครอบคลุมประวัติศาสตร์ทั้งหมดของขบวนการมิลเลอไรต์ ในปี ค.ศ. 1856

ข่าวสารถึงคริสตจักรเลาตีเซียได้กลายเป็นความจริงประจำกาลสำหรับแอ๊ดเวนตีสมสายมิลเลอไรต์ ผู้ที่ทรงนำเสนอข่าวสารของเลาตีเซียนั้นมิใช่เจมส์หรือเอลเลน ไวท์ แต่คือพยานผู้สัตย์ซื่อและสัตย์จริง

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรของชาวเลาตีเซียว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นอาเมน พยานผู้สัตย์ซื่อและแท้จริง ผู้ทรงเป็นปฐมแห่งสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักการทำงานของเจ้า ว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราปรารถนาให้เจ้าเย็นหรือร้อน ดังนั้น เพราะเจ้าเป็นคนอุ่น ๆ และมีได้เย็นหรือร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา เพราะเจ้ากล่าวหาว่า ข้าพเจ้ามีแล้ว และเพิ่มพูนด้วยทรัพย์สมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย และเจ้ามิได้รู้ว่า

แท้จริงเจ้าเป็นคนน่าสมเพช น่าเวทนา ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย
เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำที่ผ่านการลองในไฟจากเรา เพื่อเจ้าจะได้มั่งมี
และเสื้อผ้าสีขาวเพื่อเจ้าจะได้สวมใส่ และเพื่อความอับยศแห่งความเปลือยกายของเจ้าจะไม่ปรากฏ
และลงทายาตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะได้มองเห็น เราตักเตือนและตีสอนทุกคนที่เรารัก
เพราะฉะนั้นจงมีใจร้อนรน และกลับใจใหม่ ดุเถิด เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะอยู่
ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา
และเขาจะร่วมกับเรา ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะโปรดให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา
เหมือนอย่างที่เราก็มีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์ ผู้ใดมีหู
จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:14-22

พระพยานผู้สัตย์จริงทรงระบุว่า หากผู้ใดจะ “ฟัง” พระสุรเสียงของพระองค์ พระองค์จะเสด็จเข้าไปและ
“รับประทานอาหารร่วมกับเขา” หากเลาตีเซียจะเปิดประตู
พระคริสต์ก็จะเสด็จเข้าไปและรับประทานอาหารร่วมกับพวกเขา หากทรงได้รับอนุญาตให้เสด็จเข้าไป
พระองค์จะทรงนำข่าวสารเข้ามาด้วย เพราะสัญลักษณ์ของการรับประทานอาหารนั้นหมายถึงการรับข่าวสาร
ข่าวสารนั้นอาจกล่าวโดยสรุปอย่างกว้าง ๆ ว่าเป็นเพียงข่าวสารของเลาตีเซีย
แต่การพิจารณาเช่นนั้นขึ้นต่อความหมายของข่าวสารที่พระองค์ทรงเสนอ ในปี 1856 Hiram Edson
ได้นำเสนอบทความชุดหนึ่งจำนวนแปดบทความ ซึ่งบรรจุข้อมูลเชิงพยากรณ์ที่ขยายความเข้าใจเกี่ยวกับ
“คำพยากรณ์เรื่องเวลา” ประการแรกที่สุดที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ทรงนำ William Miller
ให้มองเห็นและประกาศ ในบทความทั้งแปดนั้น Edson
ได้ระบุช่วงเวลาหกสิบห้าปีในอิสยาห์ที่เจ็ดได้อย่างถูกต้อง

จุดเริ่มต้นของงานของมิลเลอร์คือการค้นพบเรื่องเจ็ดวาระ
และเจ็ดปีก่อนที่ขบวนการซึ่งได้รับการเรียกชื่อตามการรับใช้ของเขาจะสิ้นสุดลง
การสำแดงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของคำพยากรณ์เดียวกันนั้นได้ถูกนำเสนอแก่แอ็ดเวนตีสต์มิลเลอร์
การสำแดงนั้นได้ถูกนำเสนอในปีเดียวกันกับที่พวกเขาถูกระบุโดยการตกลงว่าเป็นชาวเลาตีเซีย
ในเชิงคำพยากรณ์ อีกสองพันห้าร้อยยี่สิบวันต่อมา ในปี 1863
การค้นพบครั้งแรกของมิลเลอร์เกี่ยวกับเวลาตามคำพยากรณ์ก็ถูกปฏิเสธ
ข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียสำหรับขบวนการแอ็ดเวนต์มาถึงในปี 1856
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเคาะที่ประตูแปดครั้ง ด้วยบทความแปดเรื่อง
เพื่อดูว่าพระองค์จะทรงพบทางเข้าได้หรือไม่ เมื่อขบวนการมาถึงจุดสิ้นสุด
พยานสัตย์จริงทรงปรารถนาจะร่วมรับประทานกับประชากรของพระองค์
โดยทรงร่วมโต๊ะด้วยข่าวสารเรื่องเวลาข้อแรกที่สุดตั้งแต่เริ่มต้นของขบวนการ
ประชากรของพระองค์ก็ปฏิเสธที่จะกิน และเจ็ดปี หรืออีกสองพันห้าร้อยยี่สิบวันเชิงคำพยากรณ์ต่อมา
ประชากรของพระองค์ก็ปิดประตูซึ่งได้ถูกเปิดไว้ด้วยกุญแจของดาวิดที่ได้ถูกวางไว้ในมือของวิลเลียม มิลเลอร์
พวกเขากลับไปหาผู้เผยพระวจนะชาวสะมาเรียคนเก่าผู้เลียดูพวกเขาด้วยคำมูสา
อันเป็นการผนึกชะตากรรมของพวกเขาให้ตายอยู่ระหว่างลาและสิงโต

ในปี ค.ศ. 1856 เขาแห่งโปรเตสแตนต์อยู่ท่ามกลางวิกฤตแห่งหุบเขาแห่งนิมิต เพราะที่ใดปราศจากนิมิต
ประชาชนก็พินาศ ในปี ค.ศ. 1856 เขาแห่งรีพับลิกันก็อยู่ในภาวะวิกฤตเช่นกัน.

ปี 1856 เป็นช่วงต่อเนื่องของความขัดแย้งอันรุนแรงซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า “Bleeding Kansas”
หรือสงครามชายแดนแคนซัส-มิสซูรี
การต่อสู้นี้เป็นเรื่องที่ว่าแคนซัสจะเข้าร่วมสหภาพในฐานะรัฐเสรีหรือรัฐทาส ความขัดแย้งดังกล่าวรวมถึงการปะ
ทะกันอย่างรุนแรงระหว่างผู้ตั้งถิ่นฐานฝ่ายสนับสนุนการมีทาสกับฝ่ายต่อต้านการมีทาส

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1856 ได้เกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นในห้องประชุมวุฒิสภาสหรัฐอเมริกาเช่นกัน เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพรสตัน บรุกส์ ผู้สนับสนุนระบบทาสจากรัฐเซาท์แคโรไลนา ได้ใช้ไม้เท้าทำร้ายวุฒิสมาชิก ชาร์ลส์ ซัมเนอร์ แห่งรัฐแมสซาชูเซตส์อย่างทารุณ ซัมเนอร์ได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อต้านระบบทาสเรื่อง The Crime Against Kansas ซึ่งทำให้บรุกส์ชุนเคืองอย่างยิ่ง เหตุการณ์การใช้ไม้เท้าทำร้ายครั้งนี้ได้ตอกย้ำให้เห็นถึงความตึงเครียดที่ทวีขึ้นระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้ในประเด็นเรื่องระบบทาส

ในปี ค.ศ. 1856 พรรครีพับลิกันได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความปั่นป่วนทางการเมืองที่เกิดจากพระราชบัญญัติแคนซัส-เนแบรสกา ซึ่งผ่านในปี ค.ศ. 1854

อันก่อให้เกิดการคัดค้านที่ทวีความรุนแรงขึ้นต่อการขยายระบบทาสเข้าสู่ดินแดนใหม่ทั้งหลาย การประชุมใหญ่ระดับชาติครั้งแรกของพรรคจัดขึ้นที่นครฟิลาเดลเฟีย และจอห์น ซี. ฟริมอนต์ได้รับเลือกเป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของพรรคในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 1856

พระราชบัญญัติแคนซัส-เนแบรสกาได้จัดตั้งดินแดนแคนซัสและเนแบรสกา และอนุญาตให้ผู้ตั้งถิ่นฐานในดินแดนเหล่านั้นเป็นผู้ตัดสินใจว่าพวกเขาจะยินยอมให้มีระบบทาสภายในเขตแดนของตนหรือไม่ แนวคิดนี้

ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม "อำนาจอธิปไตยของประชาชน" ได้ยกเลิกผลในทางปฏิบัติของข้อตกลงประนีประนอมมิสซูรี ค.ศ. 1820 ซึ่งได้ห้ามระบบทาสทางตอนเหนือของเส้นขนาน 36°30' ในดินแดนลุยเซียนา

พระราชบัญญัตินี้ส่งผลกระทบต่อประเด็นเรื่องระบบทาสในดินแดนต่าง ๆ

อีกทั้งยังจุดชนวนความตึงเครียดระหว่างภูมิภาคขึ้นอีกครั้ง

เพราะได้เปิดความเป็นไปได้ว่าระบบทาสอาจขยายเข้าไปในพื้นที่ซึ่งก่อนหน้านี้ถือกันว่าเป็นแผ่นดินเสรี เช่น

แคนซัส การประกาศใช้พระราชบัญญัติแคนซัส-เนแบรสกานำไปสู่การหลั่งไหลเข้ามาของผู้ตั้งถิ่นฐานทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายต่อต้านระบบทาสเข้าสู่ดินแดนแคนซัส

โดยแต่ละฝ่ายต่างหวังจะมีอิทธิพลต่อผลการลงคะแนนตามหลักอำนาจอธิปไตยของประชาชน การแข่งขันเพื่อครอบครองดินแดนดังกล่าวได้นำไปสู่การปะทะกันอย่างรุนแรงและช่วงเวลาแห่งความไร้ระเบียบซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม Bleeding Kansas ในปี ค.ศ. 1856

การเลือกตั้งประธานาธิบดี ค.ศ. 1856 เป็นเหตุการณ์ทางการเมืองที่สำคัญ

โดยเป็นการแข่งขันสามฝ่ายระหว่างเจมส์ บูคานัน จากพรรคเดโมแครต จอห์น ซี. ฟริมอนต์

จากพรรครีพับลิกัน และอดีตประธานาธิบดีมิลลาร์ด ฟิลมอร์ จากพรรคร่วมอเมริกัน เจมส์

บูคานันชนะการเลือกตั้งและได้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 15 แห่งสหรัฐอเมริกา

การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเจมส์ บูคานันเป็นที่รู้จักเป็นสำคัญจากความล้มเหลวในการจัดการกับความ

ตึงเครียดและความแตกแยกที่ทวีความรุนแรงขึ้นระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งท้ายที่สุดได้นำไปสู่การปะทุของสงครามกลางเมืองอเมริกันในเวลาไม่นานหลังจากที่เขาพ้นจากตำแหน่ง

ประธานาธิบดีของเขา มักถูกมองว่าเป็นหนึ่งในสมัยประธานาธิบดีที่ล้มเหลวที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกัน

เนื่องด้วยความล้มเหลวอย่างสำคัญเหล่านี้ในด้านภาวะผู้นำและการบริหารจัดการวิกฤตการณ์

คำพิพากษาเดริต สก็อตต์อันอื้อฉาวในปี 1857 ประกาศว่าทาส ไม่ว่าจะยังคงเป็นทาสหรือเป็นไทแล้ว

ก็มีไซพลเมืองและไม่อาจฟ้องร้องในศาลรัฐบาลกลางได้

อีกทั้งยังประกาศด้วยว่าสภาคองเกรสไม่อาจห้ามการเป็นทาสในดินแดนต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาได้ บูคานัน

พรรคเดโมแครต ได้ออกมาสนับสนุนคำพิพากษาเดริต สก็อตต์ซึ่งฝักใฝ่การเป็นทาสนั้นอย่างเปิดเผย

จุดยืนสนับสนุนระบบทาสของบูคานัน พรรคเดโมแครต

มิได้เพียงเปิดทางให้ความตึงเครียดยกระดับขึ้นจนกลายเป็นสงครามกลางเมืองเท่านั้น แต่ความไร้ความสามารถ

กของเขาในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศยังนำไปสู่วิกฤตการณ์ดินตระหนกทางการเงิน ค.ศ. 1857 ซึ่งเป็นหนึ่งในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกา ก่อนมหาวิกฤตเศรษฐกิจ วิกฤตการณ์ดินตระหนกทางการเงิน ค.ศ. 1857

ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงซึ่งยืดเยื้ออยู่หลายปี ธุรกิจและธนาคารปิดตัวลง การว่างงานเพิ่มสูงขึ้น และตลาดหุ้นตกต่ำลง

ในช่วงที่บูคานันดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี รัฐทางใต้ได้เริ่มกระบวนการแยกตัวออกจากสหภาพ และได้ถอนตัวออกไปเพื่อตอบสนองต่อการเลือกตั้งอับราฮัม ลินคอล์น แห่งพรรครีพับลิกัน ในปี 1860 บูคานัน ใช้แนวทางแบบนิ่งเฉยต่อวิกฤตการณ์การแยกตัว

โดยให้เหตุผลว่ารัฐบาลกลางไม่มีอำนาจที่จะป้องกันการแยกตัวด้วยกำลังได้อย่างบังคับ การขาดการดำเนินการอย่างเด็ดขาดนี้เปิดโอกาสให้ขบวนการแยกตัวมีกำลังและแรงส่งเพิ่มขึ้น การขาดภาวะผู้นำที่เข้มแข็งของเขา

และความไม่เต็มใจที่จะดำเนินการอย่างเด็ดขาดเพื่อรับมือกับวิกฤตการณ์การแยกตัว ได้มีส่วนทำให้ฝ่ายใต้รับรู้ว่าจะสามารถออกจากสหภาพได้โดยไม่ต้องเผชิญกับการต่อต้านทางทหาร

ในปี ค.ศ. 1860 อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรก ได้รับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1863 ประธานาธิบดีลินคอล์นได้ลงนามและประกาศใช้คำประกาศเลิกทาสฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกาศว่าบรรดาผู้ที่ตกเป็นทาสทั้งหมดในดินแดนที่อยู่ภายใต้การยึดครองของสมาพันธรัฐจะต้องได้รับอิสรภาพ คำสั่งฝ่ายบริหารฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อสงครามกลางเมือง เพราะได้ทำให้ความขัดแย้งดังกล่าวกลายเป็นการต่อสู้ไม่เพียงเพื่อธำรงรักษาสหภาพเท่านั้น แต่ยังมีเพื่อยุติระบบทาสด้วย คำประกาศเลิกทาสมิได้ปลดปล่อยผู้ที่ตกเป็นทาสทั้งหมดในทันที ทั้งนี้เพราะมีผลบังคับใช้โดยเฉพาะในดินแดนที่อยู่ภายใต้การยึดครองของสมาพันธรัฐ ซึ่งสหภาพมีอำนาจจำกัด เมื่อกองกำลังของสหภาพรุกคืบและเข้าควบคุมดินแดนของสมาพันธรัฐมากขึ้น คำประกาศดังกล่าวก็ได้รับการบังคับใช้ และผู้ที่ตกเป็นทาสในพื้นที่เหล่านั้นก็ได้รับอิสรภาพ คำประกาศเลิกทาสเป็นก้าวสำคัญยิ่งสู่การเลิกระบบทาสในสหรัฐอเมริกาในที่สุด และได้ปูทางไปสู่การผ่านบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาฉบับที่สิบสาม ซึ่งได้รับความเห็นชอบและการให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 1865

เขาแห่งพรรครีพับลิกันตั้งแต่ทศวรรษ 1850 เป็นต้นมา อยู่ท่ามกลางวิกฤตแห่งประเด็นเรื่องทาส ภายในประเทศมีการแบ่งแยกสำคัญสองฝ่าย ซึ่งเป็นตัวแทนของแนวความคิดทางการเมืองหลักสองจำพวก กระบวนการแห่งการแยกออกเริ่มขึ้นในปี 1856 เมื่อกลุ่มต่อต้านทาสและกลุ่มสนับสนุนทาสได้เคลื่อนเข้าสู่ดินแดนแคนซัสเพื่อพยายามธำรงทัศนคติของตนเองเกี่ยวกับระบบทาส ในเวลาเดียวกันนั้นเอง ฟิลาเดลเฟียก็กำลังถูกแยกออกจากเลาดีเซีย พรรคเดโมแครตสนับสนุนระบบทาส และพรรครีพับลิกันต่อต้านระบบทาส

ในปี 1856 เหตุการณ์ "Bleeding Kansas" เป็นภาพย่อส่วนของสงครามที่กำลังจะมาถึง ในปีนั้น เดโมแครตฝ่ายสนับสนุนระบบทาสคนหนึ่งได้รับเลือกให้เป็นผู้นำของเขาแห่งพรรครีพับลิกัน และภาวะผู้นำอันไร้ประสิทธิภาพของเขากลายเป็นสัญลักษณ์ของตำแหน่งประธานาธิบดีที่ไร้ประสิทธิภาพ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายเมื่อไม่นานมานี้ เขามาก่อนประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรก ผู้ซึ่งถูกบีบบังคับให้ต้องเข้าไปจัดการความยุ่งเหยิงที่หลงเหลือไว้จากสมัยประธานาธิบดีของบูคานัน

ภายในปี ค.ศ. 1863 เขาแห่งพรรครีพับลิกันได้ออกคำสั่งฝ่ายบริหารซึ่งมีนัยสำคัญยิ่งที่สุดในประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดินในวิวอร์นบที่สิบสาม คำสั่งฝ่ายบริหารนั้นกล่าวถึงเรื่องทาส ย่อหน้าหนึ่งของประกาศนั้นระบุว่า "That on the first day of January, in the year of our Lord one

thousand eight hundred and sixty-three, all persons held as slaves within any State or designated part of a State, the people whereof shall then be in rebellion against the United States, shall be then, thenceforward, and forever free; and the Executive Government of the United States, including the military and naval authority thereof, will recognize and maintain the freedom of such persons, and will do no act or acts to repress such persons, or any of them, in any efforts they may make for their actual freedom.”
แม้ว่าในขณะที่นั้นการแก้ปัญหาเรื่องทาสจะยังไม่สมบูรณ์ในทางประวัติศาสตร์ แต่แก่นแท้ของรัฐธรรมนูญก็ได้รับการยอมรับเมื่อ ลินคอล์น เขียนว่า “all persons held as slaves within any state ... shall be then, thenceforward, and forever free.”

ลินคอล์นกำลังหวนกลับไปสู่หลักการพื้นฐานที่แสดงไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งระบุว่า “มนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างขึ้นมาอย่างเสมอภาคกัน” ลินคอล์นกำลังหวนกลับไปสู่ความจริงอันเป็นรากฐานในเวลาเดียวกันกับที่เขาแห่งโปรเตสแตนต์กำลังปฏิเสธคำพยากรณ์อันเป็นรากฐานของตน ซึ่งคือคำพยากรณ์เรื่องทาส ฉะนั้น ในห้วงเวลาเดียวกันกับที่เขาแห่งรีพับลิกันกำลังออก “คำสั่งฝ่ายบริหาร” ที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของตนเกี่ยวกับเรื่องทาส เขาแห่งโปรเตสแตนต์ก็ได้ออกคำสั่งฝ่ายบริหารที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของตนเกี่ยวกับคำพยากรณ์เรื่องทาส ซึ่งมีโมเสสและคำสาปแช่งของโมเสสเป็นสัญลักษณ์ เขาแห่งรีพับลิกันเลือกที่จะหวนกลับไปสู่รากฐาน ส่วนเขาแห่งโปรเตสแตนต์เลือกที่จะปฏิเสธรากฐานของตน และหวนกลับไปหาบรรดาสิ่งที่ตนได้รับคำสั่งสอนไว้มิให้หวนกลับไปหาอีกเลย.

ในปี ค.ศ. 1863 เขาของพรรครีพับลิกันได้ถูกแบ่งออกเป็นสองค่าย ดังเช่นที่ราชอาณาจักรของอิสราเอลในสมัยโบราณถูกแบ่งออกในกาลเวลาของเยโรโบอัมและเรโหโบอัม ในปี ค.ศ. 1863 เขาของโปรเตสแตนต์ได้ผูกพันกันทางกฎหมายกับเขาของพรรครีพับลิกัน ดังที่มีภาพแทนโดยแทนบูชาสองแทนของเยโรโบอัมที่เบธเอลและดาน เขาทั้งสองเคลื่อนผ่านประวัติศาสตร์ไปควบคู่กัน และประวัติศาสตร์ของปี ค.ศ. 1863 โดยเฉพาะนั้น เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์แห่งยุคสุดท้าย

ประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์ได้ถูกทำซ้ำอีกในประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พร้อมด้วยข้อยกเว้นเชิงพยากรณ์บางประการ ข้อยกเว้นประการหนึ่งคือ กลุ่มเป้าหมายในประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์นั้น ในระยะแรกคือผู้ที่อยู่นอกขบวนการ และหลังจากนั้นจึงเป็นตัวขบวนการเอง ในขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เสียงทั้งสองในวิวัฒนาการที่สลับแปดระบุกลุ่มเป้าหมายสองกลุ่ม แต่กลุ่มเป้าหมายนั้นกลับเรียงลำดับตรงกันข้ามกับประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์ กลุ่มเป้าหมายแรกคือประชากรของพระเจ้า และเสียงที่สองคือแกะฝูงอื่นของพระองค์ ซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลน

ข้อควรระวังเชิงพยากรณ์อีกประการหนึ่งคือ แม้ว่าประวัติทั้งสองจะก้าวข้ามจากคริสตจักรหนึ่ง ไปสู่อีกคริสตจักรหนึ่ง แต่พวกมิลเลอไรต์ได้ย้ายจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเชีย และการเคลื่อนไหวอันทรงฤทธิ์ของทูตสวรรค์องค์ที่สามย้ายจากเลาดีเชียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าพวกมิลเลอไรต์ได้ไปจากคริสตจักรที่หกสู่คริสตจักรที่เจ็ด และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนไปจากคริสตจักรที่เจ็ดสู่คริสตจักรที่แปด ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น

เขาแห่งพรรครีพับลิกันเริ่มการเคลื่อนไหวของตนจากชนชาติที่สนับสนุนระบบทาสไปสู่ชนชาติที่ต่อต้านระบบทาส ในประวัติศาสตร์ช่วงราวปี 1863

วิกฤตแห่งประวัติศาสตร์นั้นได้สถาปนาพรรคการเมืองสองพรรคซึ่งเป็นคู่อริฝ่ายเดียวกันนี้ใน “วาระสุดท้าย” เหล่านี้ เช่นเดียวกับที่ประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรกจากประวัติศาสตร์นั้นถูกลอบสังหารเพียงไม่กี่วันหลังสงครามสิ้นสุดลง

ประธานาธิบดีรีพับลิกันคนสุดท้ายก็ถูกลอบสังหารในเชิงสัญลักษณ์และถูกทิ้งไว้บนถนนประหนึ่งว่าเป็นศพ ขณะที่ชาวโลกชื่นชมยินดี เขาถูกลอบสังหาร มิใช่เพียงไม่กี่วันหลังสงครามกลางเมืองสิ้นสุดลง แต่ก่อนที่สงครามกลางเมืองครั้งสุดท้ายจะเริ่มต้นขึ้นเพียงไม่นาน

ประธานาธิบดีพรรครีพับลิกันคนแรกนั้นมีประธานาธิบดีที่ไร้ประสิทธิภาพที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกาเป็นผู้นำมาก่อน และประธานาธิบดีพรรครีพับลิกันคนสุดท้ายก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกัน ความไร้ประสิทธิภาพของประธานาธิบดีพรรคเดโมแครตซึ่งมาก่อนประธานาธิบดีพรรครีพับลิกันคนแรกได้เร่งให้เกิดวิกฤตที่พัฒนาไปสู่สงครามกลางเมือง และบัดนี้ความไร้ประสิทธิภาพเช่นเดียวกันนั้นก็กำลังเกิดขึ้น ประธานาธิบดีพรรคเดโมแครตที่มาก่อนประธานาธิบดีพรรครีพับลิกันคนสุดท้ายได้บริหารเศรษฐกิจในลักษณะที่ก่อให้เกิดการพังทลายทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกามาถึงหัวเวลานั้น

เขาทั้งสองดำเนินไปขนานกันจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ในปี 1863 คนรุ่นแรกของเขาทั้งสองได้เริ่มต้นขึ้น และสำหรับเขาทั้งสอง คนรุ่นที่สี่และเป็นคนรุ่นสุดท้ายจะหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และก้มกราบดวงอาทิตย์

สารแห่งเอลียาห์ย่อมมาพร้อมกับการพิพากษาของพระเจ้าเสมอ เพื่อยืนยันสารแห่งคำเตือนนั้น สังคมของโลกในบัดนี้กำลังดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับผู้คนก่อนหน้าทวมโลก พวกเขากำลังกิน ดื่ม และคาดหวังว่าบรรดาหาอำนาจเทคโนโลยีโลกาภิวัตน์จะสามารถแก้ไขปัญหาใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ พระวาระของพระเจ้ากำลังชี้ให้เห็นว่า บัดนี้โลกกำลังอยู่บนปากเหวแห่งวิกฤตอันใหญ่หลวงยิ่ง

“ยามราตรีเป็นอย่างไร? ข้าพเจ้าตระหนักถึงความหมายของข่าวสารเหล่านี้หรือไม่? ข้าพเจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าข่าวสารเหล่านี้มีตำแหน่งแห่งที่เช่นไรในงานสุดท้ายของระบบแห่งการเยียวยาอันยิ่งใหญ่นั้น? ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับ ‘ถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์อันมั่นคง’ มากเพียงพอหรือไม่ จนสามารถมองเห็นในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวข้าพเจ้าว่าเป็นหลักฐานอันชัดเจนว่ากษัตริย์ผู้เสด็จมานั้นทรงอยู่ใกล้ถึงประตูแล้ว? ข้าพเจ้าสำนึกถึงความรับผิดชอบที่วางอยู่เหนือข้าพเจ้าหรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานให้? ข้าพเจ้ากำลังใช้ทุกความสามารถที่ได้ทรงมอบหมายไว้แก่ข้าพเจ้าในฐานะผู้รับมอบฉันทะของพระองค์ในความพยายามที่มุ่งตรงอย่างเหมาะสมเพื่อช่วยผู้ที่กำลังพินาศอยู่หรือไม่? หรือว่าข้าพเจ้าเป็นคนเฉื่อยชาและไม่แยแส ปะปนอยู่บางส่วนกับโลกอันชั่วร้าย ใช้ทรัพยากรและความสามารถที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้า ส่วนใหญ่เพื่อสนองความพอใจของตนเอง เอาใจใส่ต่อความสะดวกสบายและความสำราญของตนมากกว่าความก้าวหน้าของพระราชกิจของพระองค์? โดยวิถีทางดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากำลังเสริมให้ ‘ความเชื่อมั่นที่กำลังก่อตัวขึ้นในโลกกว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสกำลังเป่าแตรด้วยเสียงที่ไม่แน่นอน และกำลังดำเนินตามวิถีของคนฝ่ายโลก’ มีกำลังยิ่งขึ้นหรือไม่?”

“เรากำลังได้ยินเสียงฝีพระบาทของพระเจ้าผู้กำลังเสด็จมาเพื่อทรงลงโทษโลกเพราะความชั่วช้าของพวกเรา วาระสุดท้ายของกาลเวลาอยู่ใกล้เข้ามาเหนือเราแล้ว บรรดาผู้อยู่อาศัยในโลกกำลังถูกมัดรวมเป็นฟอนเพื่อจะถูกเผาไหม้ ท่านจะถูกมัดรวมไว้กับข้าวละมานหรือ? ท่านตระหนักหรือไม่ว่าในทุก ๆ ปี มีจิตวิญญาณนับพัน ๆ และอีกหมื่นคุณหมื่นกำลังพินาศ ตายอยู่ในบาปของตน? กัณฑ์บัดและการพิพากษาของพระเจ้ากำลังปฏิบัติงานของมันอยู่แล้ว และจิตวิญญาณทั้งหลายกำลังมุ่งสู่ความพินาศ เพราะความสว่างแห่งความจริงมิได้ส่องวาบลงบนทางเดินของพวกเขา” General Conference Daily

Bulletin, April 1, 1897.

ด้วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ปรารถนาพระองค์ในยามกลางคืน เออ
ด้วยจิตภายในของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเสาะหาพระองค์แต่เช้าตรู่
เพราะเมื่อการพิพากษาของพระองค์อยู่ในแผ่นดินโลก ชาวโลกก็จะเรียนรู้ความชอบธรรม อีสยาห์ 26:9